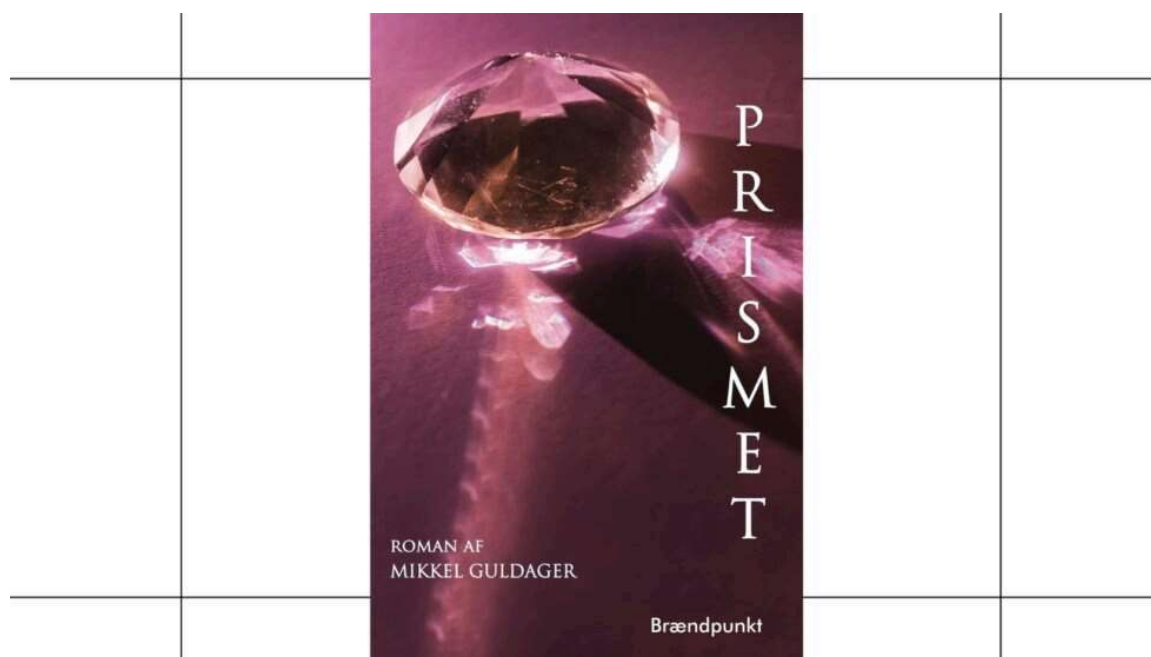

Til de afskrevne

af Christina Agerboe | jan 5, 2025 | Anmeldelser, Prosa

Mikkel Guldagers femte roman *Prismet* er en smuk fortælling om forandring og om at finde mening med sit liv. *Prismet* er en roman om og til de afskrevne. Ordbogen definerer at afskrive som at give afkald på noget, man nu anser for håbløst, værdiløst eller tabt. I *Prismet* er dette 'noget', der gives afkald på, alt fra personer til ph.d.-afhandlinger.

Romanens hovedperson hedder Andreas Kvistgaard. Andreas er i gang med sin ph.D.-afhandling i filologi. Eller rettere sagt: Han er gået i stå. Indtil videre har afhandlingen været seks år undervejs. Udover langsommelig respons fra sin vejleder spærrer manglende motivation vejen. Den ufærdige ph.d. kan læses som et billede på Andreas' liv. Han mangler et eller andet, før hans liv føles 'færdigt', fuldkomment, *meningsfuldt*. Han er 45 år – og har efter eget udsagn – endnu ikke opnået noget nævneværdigt med sit liv. Han føler sig fortabt og alene. Hans far er et røvhul, hans mor er dement og hans onkel en sindssyg kapitalist. Under sin søgen efter det, der kan gøre hans ph.d. og hans liv færdigt, ryger Andreas joints i flæng og er på ikke kun ét svampetrip. Det er et svampetrip, som for bestandigt forener ham med den tidligere hjemløse, hjerneskadede misbruger, 28-årige Dandy aka Daniel aka Donnie. Andreas møder derudover Ellen, den 32-årige receptionist i onklens firma. Dandy og Ellen skaber stor forandring i Andreas' liv. Dandy viser sig at have en healende virkning på Andreas' mor og en helende virkning på Andreas selv, mens Ellen giver Andreas et prisme – og sit hjerte.

Farver og forandring

Titlen har en dobbelthed: Den har en konkret betydning og en overført betydning. Konkret refererer titlen til den simili-prisme, Andreas får af Ellen.

– *Jeg har noget, du skal have, siger hun og rækker mig en lille glaslignende genstand fra bordet foran os. Det er en simili-prisme. Et symbol på forandring. Når sollyset slår igennem det, så frembringes alle naturens farver for dit øje.*

I overført betydning kan prismet netop forstås som det, Ellen siger, den er et symbol på: forandring. Romanen kan læses som en bog om forandring som proces og et mere eller mindre nødvendigt onde, om at turde lade sig forandre. Alle bogens karakterer, ikke mindst Andreas, gennemgår i løbet af romanen en forandring, som fører dem et andet sted hen, end de var i bogens begyndelse.

Favnende

'Favnende' er det ord, jeg sidder tilbage med efter at have læst *Prismet*. For det er, kogt ned, bogens styrke; at være favnende. Den favner en bred vifte af karakterer, og den kan blandt andet derfor også favne en bred vifte af læsere. Romanen favner også en bred vifte af læsere, fordi den er let at læse, men gør indtryk og efterlader aftryk. Efter endt læsning kan man som læser ikke undgå at reflektere over meningen med sit eget liv – måske noget skal afskrives for at give plads til noget nyt?

I
N
F
O

Mikkel Guldager: *Prismet*
Forlaget Brændpunkt
2024
165 sider

Læs også

Til de afskrevne

Hjertesorgen dufter af kamille og smager af havskum

24 fortællinger der udfordrer og underholder

"Alt, hvad der er sket før vil ske igen"

Det offentlige rums iboende diskrimination